GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

# Un dia empordanès.

Opinió | 15/11/2009 | 09:11

**Dies com aquest són els que em donen la determinació en els moments més punxeguts de la política que es fa a Madrid.**

Divendres 13 de novembre. Un dia empordanès per acabar la setmana del debat de pressupostos. A tres quarts de deu ja sóc a Figueres. Truco a un amic per esmorzar però està a Itàlia per treball. Truco a en Sergi Martí, el meu amic d'infantesa, que sí que està a Figueres. Tants temes pendents per parlar. Passo a saludar en Narcís Oliveres un moment. En Narcís va ser professor meu de Dret Públic de Catalunya. Reunió amb l'alcalde Santi Vila. Parlem de tants temes vinculats amb les inversions de l'Estat a l'Empordà i de les esmenes aprovades aquesta setmana. També del Castell de Sant Ferran, que és un pou sense fons per invertir. Correspon al Consorci i a l'Ajuntament fer les propostes però és evident que hi ha moltes possibilitats per donar vida i atractiu a la fortificació militar més gran de l'Estat. En el carrer Girona, entra la plaça de l'Ajuntament i la Rambla, rebo l'sms que m'informa que el Secretari d'Estat per la Unió Europea, Diego López-Garrido ha estat imputat per prevaricació i malversació de fons públics. Faig un truc a la cap de premsa del Grup Parlamentari. Té l'aparença d'una veritable exageració (la decisió judicial, vull dir). No és bo apuntar a la diana del responsable governamental de la Unió Europea a un mes i mig del inici de la presidència semestral (que ja no serà el mateix que fins ara perquè hi haurà un nou president d'Europa amb un mandat de dos anys i mig). Després anem cap al Canal Nord i al setmanari l'Empordà per fer sengles entrevistes.

128 milions d'euros- En les dues entrevistes em pregunten per la indemnització que el Consell de Ministres va decidir fa dos divendres concedir a l'empresa TPFerro. Una indemnització de 128 milions d'euros més una ampliació de tres anys als 50 anys de concessió administrativa per la construcció i explotació del tram del TAV entre Figueres i Perpinyà. Anem a pams. Els mes de febrer de 2004 el ministre de Foment en funcions (hi havia eleccions convocades) Francisco Álvarez-Cascos va firmar el contracte de construcció i explotació d'aquest tram internacional del TAV. Aquell any 2004 la posició oficial era que l'alta velocitat arribaria a Girona a finals d'aquell anys. El contracte (del qual en tinc una còpia d disposició de tothom) deixa ben clar que a partir del 17 de febrer de 2009 l'empresa concessionària començarà a cobrar si l'obra està acabada, hi passin trens o no. Quan arriba el govern socialista l'abril de 2004 revisa les dates d'arribada de l'alta velocitat a la frontera. La nova data oficial és el 2008. Ja es veu que serà una data també de compliment impossible. La setmana després de les eleccions municipals de maig de 2007 (vergonya a perdre) el govern revisa la seva previsió d'arribada de l'alta velocitat a la frontera francesa pel 2012. A partir d'aquell moment la pregunta és evident: com compensarà el Govern l'empresa si les obres estan a punt en el termini previst en el contracte? I les obres estan en el termini. La resposta, fa dues setmanes: 128 milions d'euros i tres anys d'ampliació del cobrament de la concessió, el cost de la ineficàcia i la mala planificació. Diners dels impostos de tots els ciutadans que es podrien i s'haurien d'haver evitat. Amb aquesta xifra es podria acabar tot el desdoblament pendent de la N-II. Em sembla l'escàndol més gran ocorregut a les comarques gironines en dècades.

Cal Governador- Dino amb els alcaldes de Borrassà, Ferran Roquer (empenta, eficàcia i astúcia), de Garrigàs, Josep Masoliver, de Pontós, Narcís Algam i de Bàscara, Lluís Lloret.Cal Governador és un restaurant de Borrassà molt recomanable en una antiga casa molt senyora i un jardí polit. Parlem de la relació entre Foment i els ajuntaments. De com de lenta va la N-II i de com de

ràpids van els treballs ara de la línea del TAV. L'Estat quan arriba i té voluntat, hi posa tots els recursos, encara que sigui per trobar solucions provisionals a una mala planificació de base (el cost ja ha estat descrit). També parlem de les properes eleccions. Paro l'orella.

Mas Castellar- Visitem l'encreuament entre la carretera de Garrigàs i la N-II, un veritable punt negre. I després anem a visitar el Mas Castellar de Pontós. Jaciment Iber que té els primer vestigis en el segle V a.c. Encara li manca una intervenció pública decidida per la seva recuperació. En Narcís del Mas Castellar és arqueòleg universitari, pagès i regidor. Transmet una beatitud i una pau en la seva mirada i el seu parlar que hipnotitzen. Ell i la seva esposa ens ensenyen un poblat iber que encara s'ha de recuperar. Les plantes de les cases, les muralles, les sitges...és l'hora que el sol es va ponent i comença a fer fred. Estem a sobre un puig enmig de l'Empordà, envoltats d'oliveres i xiprers. Els ibers, els grecs i els romans van arribar fins aquest lloc màgic i li van donar vida durant uns cinc cents anys. Miro al meu voltant, els primers llums dels poblets, l'Alt Empordà fa olor d'un aire fred i seré indefinit entre Tots Sants i Nadal, els dies es fan curts, la densitat del moment em commou.

Palafrugell- Ja de nit, faig el camí entre Figueres i Palafrugell per la carretera C-31 en obres. La d'una controvèrsia parlamentària d'aquesta setmana entre el diputat Eudald Casadesús i el conseller Nadal. Sembla que al conseller no li agraden els hotels, però sí els reservats dels restaurants de Girona quan s'hi reuneix l'Artur Mas amb ciutadans partidaris del canvi i l'anar endavant. Ja ens entenem...Arribo a Palafrugell i parlo una estona amb la Carme Bonal de l'imminent canvi a l'alcaldia. En Lluís Medir que vaig conèixer disputant-nos un escó de senador ("que deu pretendre aquest marrec", devia pensar) ha estat un bon alcalde i li desitjo els millors èxits en els projectes que té entre mans. Estic allí per la concentració en motiu del primer any de l'assassinat de Montserrat Sánchez. Un crim sense esclarir. Una família que manté viu el record de la Montserrat i el clam per la resolució policial i judicial del cas. Fa un mes el seu marit, en Josep Maria, em va venir a buscar a casa per buscar el suport que li puguem donar. He fet alguna cosa, el que he pogut. Després condueixo fins a Girona per arribar al sopar anual del Graduats Socials. Arribo quan comencen els postres. Retrobament amb amics. Un dia llarg que ha valgut la pena. Dies com aquest són els que em donen la determinació en els moments més punxeguts de la política que es fa a Madrid.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/14947-un-dia-empordanes.htm